

Молитва з ФІЛІПОМ

ІЛЮСТРАЦІЯ МАЙНИ ПРАЙС

Ширлі Еспада Річі

(Грунтується на справжніх подіях)

“Молися завжди” (Учення і Завіти 19:38).

Джозеф уперше був вдома у Філіпа. Вони гарно проводили час, будуючи з картону космічний корабель. Вони навіть намалювали на ньому дивовижне полум'я. Коли мама Філіпа покликала їх на обід, Джозеф пішов за Філіпом на кухню.

“Я скажу благословення”,—сказав Філіп.

Що це означає? Джозеф не знав. Він дивився на Філіпа і його сім'ю, як вони торкнулися свого лоба, потім середини грудей, потім ліворуч, а потім праворуч. Джозеф ніколи раніше не бачив, щоб хтось так робив.

Філіп простягнув руку. Джозеф озирнувся і побачив, що вся сім'я Філіпа трималася за руки, схиливши голови. *Чи вони будуть молитися? Оце вони й називають “сказати благословення”?*—думав Джозеф.

Джозеф не хотів ображати почуття Філіпа, тож узяв його за руку. Батько Філіпа взяв Джозефа за другу руку, а потім почав молитися.

“Благослови нас, о Господи ...”

Перш ніж сісти, Філіп і його сім'я торкнулися лоба, і грудей, як і перед тим.

Коли Джозеф прийшов додому, мама запитала, як минув день.

“Чи гарно ти провів час?”— запитала мама.

“Так”,—спокійно відповів Джозеф. Він дійсно гарно провів час. Космічний корабель був дивовижним, і гамбургери були смачними. Але його щось непокоїло.

Мама пильніше на нього поглянула. “Здається, у тебе щось не так. Що сталося?”

“Ну ...”

У Джозефа було так багато запитань! Він постійно думав про ту молитву. Чому вона відрізнялася від того, як молитися він зі своєю сім'єю?

“Мамо,—запитав він,—як ти молилася до того, як приєдналася до Церкви?” Джозеф розповів їй, як моляться в сім'ї Філіпа.

“Схоже, що вони католики, як і я колись,—сказала мама.— Вони руками робили знак хреста. Бачиш, як це схоже на хрест? Це нагадування, що Ісус помер за нас”.

Джозеф усміхнувся. “То й Філіп вірить у Христа?”

“Саме так,—сказала мама.— Чи пам'ятаєш ти, що батько Філіпа сказав у молитві?”

Джозефу треба було про це подумати. “Він подякував Богові за дари, які Він нам дає, ... і казав про Христа!”

“Ти бачиш?— сказала мама з усмішкою.— Ми не так сильно відрізняємося. Я рада, що ти міг молитися із сім'єю Філіпа”.

Через кілька днів Філіп прийшов погратися до них. Вони гралися у дворі, коли тато покликав їх на обід. У животі у Джозефа бурчало, коли вони бігли до кухні.

“Я такий голодний!”—сказав Джозеф.

“Я також”,—сказав Філіп.

Усі сіли навколо стола. Філіп сів біля Джозефа. Філіп перехрестився і взяв Джозефа за руку.

“Ось як ми молимося в нашому домі,—сказав Джозеф.— Ми складаємо руки, заплющуємо очі, схилиємо голову і молимося”.

“Ось так?”

“Ось так”.

“Це легко”,—сказав Філіп.

Джозеф заплющив очі і усміхнувся. Він був радий, що може помолитися зі своїм другом. ●

Автор живе в шт. Каліфорнія, США.

Що означає
“сказати
благословення”?

У мене в школі є друзі, які є католиками і мусульманами. Ми найкращі друзі, бо саме так Ісус хоче, щоб ми ставилися одне до одного.

Елізабет А., 8 років, Вест-Мідлендс, Англія